

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 108/2015
10.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Б., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката Б.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 349/14 од 13.06.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 590/14 од 25.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката Б.К. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 349/14 од 13.06.2014. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 590/14 од 25.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 349/14 од 13.06.2014. године, окривљени Д.Б. оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне новчане казне и то: за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ у износу од 20.000,00 динара, а за кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ у износу од 10.000,00 динара осуђен на јединствену новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну иста ће се извршити тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 1.000,00 динара, а на име трошкова поступка исплаћених из буџетских средстава суда износ од 26.120,00 динара, као и да правном следбенику оштећеног сада пок. приватног тужиоца Р.Р., З.Т. на име трошкова заступања од стране пуномоћника плати износ од 144.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док је правни следбеник

приватног тужиоца на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 590/14 од 25.09.2014. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Д.Б. и његовог браниоца и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 349/14 од 13.06.2014. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Б., адвокат Б.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, због повреде закона из члана 16. ст. 1. и 5. ЗКП, а из образложења и навода да првостепени суд није поступио по примедбама Вишег суда у Крагујевцу, као другостепеног изнетом у решењу тога суда Кж1 2957/14 од 19.05.2014. године произилази да нижестепене пресуде побија и због повреде одредбе члана 462. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд означене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред измењеним већем, односно да исте преиначи "на начин како је било предложено жалбом на исту".

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката Б.К., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљеног у захтеву као разлог подношења само је формално означио да је наведеним правноснажним пресудама

учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључивање да је окривљени Д.Б. критичном приликом лако телесно повредио оштећеног сада пок. Р.Р. тако што га је левом руком ударио у десну страну лица, истицањем да је сведок З.Т. током поступка мењала свој исказ у погледу околности којом руком је окривљени ударио оштећеног, као и наводима да је другостепени суд приликом доношења правноснажне пресуде изнео другачију оцену доказа од оне дате у решењу којим је претходно укинута првостепена пресуда, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу повреде одредбе члана 16. став 1. и став 5. ЗКП ни по основу повреде одредбе члана 462. став 3. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Б., адвоката Б.К., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.